

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/55/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4421010315
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Formel Kováčová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4421010315.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Formel Kováčovej, PhD. a sudkýň JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a JUDr. Ľubici Libantovej Medveckej, PhD., v trestnej veci obžalovaného A. M., pre zločin šírenia nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby podľa § 163 odsek 1, odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného A. M., proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 05.08.2021 sp. zn. 2T/33/2021, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 13.10.2021 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. M. z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky (ďalej len súd I. stupňa) bol obžalovaný A. M. (ďalej aj ako „obžalovaný“) uznaný vinným zo zločinu šírenia nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby podľa § 163 ods. 1, ods. 3 písm. b/ zák. č. 312/2020 Z. z. (ďalej len „Tr. zák.“) s poukazom na § 134 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom útoku na verejného činiteľa podľa § 324 ods. 1 písm. b/, ods. 2 Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zák., na skutkovom základe, že: obžalovaný, ktorý bol dňa 15.12.2020, kedy bol vyhlásený núdzový stav Uznesením vlády Slovenskej republiky č. 587 zo dňa 30.09.2020 od dňa 01.10.2020 na obdobie 45 dní na postihnutom území Slovenskej republiky a predĺžený o ďalších 45 dní Uznesením vlády Slovenskej republiky č. 718 zo dňa 11.11.2020 s účinnosťou od 15.11.2020, pozitívne testovaný na ochorenie COVID - 19 (vírus SARS-CoV-2), v čase približne o XX:XX, súc pod vplyvom alkoholu, agresívne vystúpil proti členom policajnej hliadky Obvodného oddelenia PZ Dvory nad Žitavou v zložení hliadky ppráp. S. E., U.: XXXXXX a nstržm. K. D., U.: XXXXXX, ktorí boli operačným dôstojníkom Krajského riaditeľstva PZ Nitra vyslaní preveriť udalosť na V. X. H. K. č. XX v obci M. H. T., ktorým vulgárne nadával, pričom hliadka, ktorej bolo oznamovateľkou B. S. oznámené, že obžalovaný je COVID-19 pozitívny, obžalovaného na dvore rodinného domu v čase o XX.XX h vyzvala, aby si nasadil rúško na tvár, čo obžalovaný odmietol spraviť a v tesnej blízkosti hliadky, hoci mal vedomosť, že je COVID-19 pozitívny (na vírus SARS-CoV-2), čo členom hliadky aj sám povedal, začal na hliadku úmyselne kašľať a pľuť im do tváre so slovami „Zdochnite a bodaj by ste sa aj vy nakazili!“, pričom hliadka obžalovaného viackrát vyzvala, aby upustil od protiprávneho konania, čo ale obžalovaný neuposlúchol a začal klásť aktívny odpor, na čo boli voči obžalovanému použité donucovacie prostriedky, a to hmaty, chvaty, údery a kopy sebaobrany bez jeho zranenia, avšak obžalovaný počas zákroku naďalej kládol aktívny odpor a búchal si hlavu o podlahu so slovami, že príslušníkov Obvodného oddelenia PZ zabije a z uvedeného dôvodu bola privolaná hliadka Obecnej polície z M. nad T. v zložení Mgr. Z. T., osobné číslo XXX a A. R., osobné číslo XXX, za účelom vykonania asistencie pri služobnom zákroku, pričom po príchode na miesto sa obžalovaný aj príslušníkom hliadky obecnej polície začal vyhrážať, že ich zabije.

Za to mu bol podľa § 163 ods. 3 Tr. zák., zistiac poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., za použitia ustanovení uvedených v § 37 písm. h/ Tr. zák., s poukazom na § 38 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. bol obžalovaný zaradený na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. a § 74 ods. 1 Tr. zák. bolo obžalovanému uložené ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. zák. mu bola uložená povinnosť nahradiť poškodenému Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky škodu vo výške 1.403,93 eur.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný čo do výroku o treste. V písomných dôvodoch odvolania obžalovaný prostredníctvom obhajcu uviedol, že uložený trest pokladá za neprimerane prísny. Uviedol, že miernejší trest odňatia slobody s použitím § 39 ods. 1 Tr. zák. uložený pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby, vzhľadom na okolnosti prípadu, by bol dostatočným trestom. Argumentoval, že mu bola odopretá možnosť uzavrieť dohodu o vine a treste. Poukázal na to, že je obyčajný človek, média veľmi nesledoval a pred spáchaním prejednávaneho skutku nemal vedomosť o tom, aký vysoký trest mu hrozí, pričom chodil iba do práce a domov k družke. Uviedol, že v jeho prípade sa nevykonalo sekvenovanie variantu Covid-19 a ničím nebolo preukázané, či mal variant nebezpečný a či sa reálne jednalo o ohrozovanie nebezpečnou nákazlivou ľudskou chorobou, pričom v jeho okolí sa ním nikto nenakazil. Tiež poukázal na „novozaužívanú“ prax okresných prokuratúr, ktoré neaplikujú zvýšené trestné sadzby v spojitosti s Covid-19. Žiadal odvolací súd, aby pri rozhodovaní o výške trestu vzal do úvahy všetky okolnosti, ako aj fakt, že opatrenia vlády v súvislosti s Covid-19 boli stále menené a podľa jeho názoru protiústavné. K vine sa priznal, skutok oľutoval a nižší trest by bol postačujúci pre jeho ponaučenie.

Navrhol, aby krajský súd po zrušení rozsudku Okresného súdu Nové Zámky vychádzal zo základných zásad pre ukládanie trestu uvedených v § 34 ods. 1 až 4 Tr. zák. a trest ukladal v zmysle ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby, ktorého výška by bola dostatočným trestom za spáchaný trestný čin.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí uviedol, že sa plne pridrižiava písomne odôvodneného odvolania a vyzdvihol, že v prejednávanej veci žiadny negatívny následok nevznikol a nikto neochorel. Odôvodnenie súdu I. stupňa považuje za správne, no subjektívne to hodnotí tak, že keď sa nikomu nič nestalo, bol by dostatočný aj nižší trest. Tiež poukázal na to, že nebolo možné uzatvoriť dohodu o vine a treste v danom čase, keďže vzhľadom na opatrenia vlády z kapacitných možností sa nemohli všetci dostaviť do jednej miestnosti. Navrhol zrušiť napadnutý výrok o treste a obžalovanému uložiť trest podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. vo výmere, ako by mu mohol byť uložený v prípade konania o dohode o vine a treste.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí uviedol, že k veci kladenej mu za vinu sa priznal v plnom rozsahu, skutok oľutoval a nemal vedomosť o tom, čo znamená vyhlásenie výnimočného stavu v štáte. Pred súdom I. stupňa na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine. Poukázal, že jeho odvolanie nesmerovalo k vine, ale odvolal sa na základe výšky jeho trestu a má obavy, že táto zasiahne najmä jeho rodinu narušením psychiky z odlúčenia a taktiež, že sa mu rozpadne rodina. Uviedol, že konal v nevedomosti, ktorého konania veľmi ľutuje a v budúcnosti sa bude vyvarovať podobnej situácie. Zároveň poukázal na to, že nikomu nespôsobil ujmu a jeho konanie nebolo vedené úmyslom niekomu uškodiť, ale nevedomosťou, čo ľutuje a bude ho to mrziť po celý život. Žiadal, aby krajský súd zohľadnil všetky ním uvádzané skutočnosti pri výmere trestu, keďže trest uložený mu Okresným súdom Nové Zámky je privysoký. Očakáva, že krajský súd bude pozeráť na tieto skutočnosti pri vynášaní rozsudku voči jeho osobe. Navrhol zníženie trestu.

Zástupca krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí uviedol, že odvolanie obžalovaného nepovažuje za dôvodné, trest uložený obžalovanému na samej spodnej hranici zákonnej trestnej sadzby nie je neprimerane prísny. Poukázal na to, že neexistujú také okolnosti prípadu alebo pomery páchatela, ktoré by odôvodňovali použitie ustanovenia § 39 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu. Navrhol podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Splnomocnený zástupca poškodených sa na verejnom zasadnutí k odvolaniu obžalovaného nevyjadril z dôvodu, že odvolaním nebola napadnutá náhrada škody a navrhol potvrdiť rozsudok súdu I. stupňa.

Na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací, podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku o treste, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a zistil, že odvolanie nie je dôvodné.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu bolo zistené, že obžalovaný A. M. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 05.08.2021 vyhlásil po zákonom poučení, že je vinný zo spáchaného skutku podľa § 257 ods. 1 písm. a/ Tr. por. Súd I. stupňa preto nevykonával dokazovanie v otázke viny. Následne rozhodol o vine obžalovaného zo skutku uvedeného v podanej obžalobe právne kvalifikovaného ako zločin šírenia nebezpečnej nakažlivej ľudskej choroby podľa § 163 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 134 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom útoku na verejného činiteľa podľa § 324 ods. 1 písm. b/, ods. 2 Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zák. a uložil mu nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní štyri roky.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie iba obžalovaný čo do výroku o treste z dôvodu, že sa mu javil neprímerane prísny. Prokurátor odvolanie voči rozsudku súdu I. stupňa nepodal. Z dôvodu, že obžalovaný urobil vyhlásenie o vine, v dôsledku čoho obžalovaný ani prokurátor nepodal odvolanie voči výroku o vine, tento výrok nadobudol právoplatnosť a nebol predmetom prieskumnej činnosti krajského súdu.

V odôvodnení napadnutého rozsudku súd I. stupňa v súlade s ustanoveniami § 168 ods. 1 Tr. por. v dostatočnom rozsahu uviedol svoje úvahy, akými sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, pokiaľ ide o ukladanie trestu, a to v súlade so zásadami vyplývajúcimi z ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por., s ktorými aj odvolací súd súhlasí a dodržal všetky zásady ukladania trestov uvedené v § 34 Tr. zák. Odvolací súd preto na úvahy súdu I. stupňa ako na správne v podrobnostiach poukazuje.

K osobným pomerom obžalovaného je nutné uviesť, že má evidovaný trvalý pobyt v obci K., kde sa však od 08.11.2019 nezdržiava a nevlasťní v nej žiadne nehnuteľnosti. Presťahoval sa do obce M. H. T. kde žije s družkou B. S.. Obec M. o ňom nemá aktuálne žiadne informácie. Od 18.12.2020 sa nachádza vo väzbe v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Nitra, pričom z ústavu je hodnotený tak, že väzbu vykonáva v zmiernenom režime, jeho správanie a vystupovanie je na požadovanej úrovni, ústavný poriadok dodržiava, pracovne zaradený nebol a súčasne nebol disciplinárne odmenený ani potrestaný.

Z odpisu z registra trestov je zrejmé, že bol doposiaľ dvakrát súdne trestaný (naposledy rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 2T/152/2012 zo dňa 27.09.2012, právoplatným dňa 27.09.2012, ktorým mu bol uložený podmienečný trest odňatia slobody vo výmere osem mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní jeden rok a šesť mesiacov), pričom sa neho hľadá, akoby nebol odsúdený. Z výpisu z Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov vyplýva, že sa dopustil dvanástich priestupkov, z toho deväťkrát priestupku proti občianskemu spolunažívaniu a trikrát priestupku na úseku cestnej dopravy.

Pri preskúmaní veci odvolací súd zistil, že správne súd I. stupňa vychádzal pri ukladaní trestu obžalovanému z trestnej sadzby najprísnejšie trestnej v zmysle § 41 ods. 1 Tr. zák. uvedenej pre zločin šírenia nebezpečnej nakažlivej ľudskej choroby podľa § 163 ods. 3 Tr. zák., za ktorý je možné uložiť trest odňatia slobody v rozpätí štyri až desať rokov.

Pri preskúmaní zákonnosti a primeranosti uloženého trestu odvolací súd zistil, že súd I. stupňa dôsledne prihliadol pri ukladaní trestu aj na ustanovenie § 34 Tr. zák., podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, keď uložený trest zároveň vyjadruje aj morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou, pričom pri ukladaní trestu prihliadol na spôsob spáchania skutku, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Správne súd I. stupňa zistil poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. l/ Tr. zák., keďže obžalovaný sa k spáchanému skutku pred súdom I. stupňa priznal a tento úprimne oľutoval. Správne vzhliadol aj

príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h/ Tr. zák., keďže spáchaním skutku sa dopustil dvoch trestných činov.

Týmto bol pomer poľahčujúcich a príťažujúcich okolností vyrovnaný, a preto s poukazom na § 38 ods. 2 Tr. zák., súd I. stupňa správne uložil obžalovanému úhrnný trest v zmysle ustanovenia § 41 ods. 1 Tr. zák., vychádzajúc z trestnej sadzby za najprísnejší trestný čin uvedenej v § 163 ods. 3 Tr. zák., t. j. štyri až desať rokov. Súd I. stupňa takto uložil obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní štyri roky na samej dolnej hranici trestnej sadzby.

Krajský súd v tejto súvislosti poukazuje na skutočnosť, že obžalovaný sa dopustil skutku v čase vyhláseného núdzového stavu súvisiacim s protipandemickými opatreniami ohľadne nákazlivej choroby COVID-19, a to po zistení, že je pozitívny na vírus SARS-CoV-2 a s úmyslom nakaziť aj príslušníkov polície. Krajský súd zdôrazňuje, že skutok bol spáchaný v čase, keď kulminovala zlá situácia v súvislosti s COVID-19 na území Slovenskej republiky a všeobecne medzi občanmi sa šíril strach z nakazenia sa touto chorobou, najmä v dôsledku vysokej úmrtnosti. Okrem toho sa obžalovaný dopustil skutku na štyroch osobách, naplnil ním znaky dvoch trestných činov a bez ohľadu na to, či bolo vykonané sekvenovanie, akým typom ochorenia COVID-19 trpel, všetky druhy vysoko ohrozujú život každého človeka, preto nemožno konanie obžalovaného zľahčovať.

Na základe vyššie uvedených skutočností, aj nadriadený súd zistil, že obžalovanému je nutné uložiť trest odňatia slobody ako trest nepodmienečný, poukazujúc aj na jeho predchádzajúci spôsob života. I keď sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený, neznamená to, že sa v minulosti nedopúšťal trestnej činnosti, na čo môže súd poukázať pri ukladaní trestu aj bez toho, aby aplikoval príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. (ktorú správne súd I. stupňa nevzhladol s ohľadom na zahľadanie týchto odsúdení). Rovnako je nutné prihliadnúť na skutočnosť, že obžalovaný sa opakovane dopúšťal aj protiprávnej činnosti menšej spoločenskej nebezpečnosti v podobe priestupkov, čo je evidentné z výpisu z Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov, z ktorej vyplýva, že bol celkovo priestupkovo prejednávaný dvanásťkrát, z toho deväťkrát proti občianskemu spolunažívaniu a trikrát na úseku cestnej dopravy, pričom všetkých týchto priestupkov sa dopustil od leta roku 2017, t. j. za pomerne krátky čas.

Z vyššie uvedených dôvodov považuje krajský súd súdom I. stupňa uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere štyri roky, napriek námietkam obžalovaného, za zákonný, spravodlivý a primeraný. Krajský súd sa nestotožnil s jeho tvrdením, že trest je neprimerane prísny. V tomto smere nad rámec vyššie uvedeného krajský súd poukazuje na okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu skutku, ako i skutočnosť, že obžalovaný bol pod vplyvom návykových látok, do ktorého stavu sa privodil sám vlastným pričinením a pred spáchaním prejednávaného skutku sa dopustil výtržnosti a agresívneho správania voči svojej družke, ktorá na neho zavolała príslušníkov polície.

Z týchto dôvodov odvolací súd nevyhovел obžalovanému a trest uložený súdom I. stupňa mu neznižil, keďže nezistil splnenie zákonných podmienok na aplikáciu § 39 ods. 1 Tr. zák., t. j. žiadnu existenciu či už okolností prípadu alebo pomerov páchatela, z ktorých by bolo možné vyvodiť, že použitie trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom, v danom prípade štyri až desať rokov, by bolo pre obžalovaného neprimerane prísne a súčasne ani nezistil, že by na ochranu spoločnosti postačovalo uloženie trestu kratšieho trvania.

K námietkam obžalovaného, že nie je nutné mu ukladať tak prísny trest, keďže trestným činom nespôsobil žiadny následok na zdraví u príslušníkov polície, krajský súd konštatuje, že trestný čin šírenia nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby je ohrozovací trestný čin, čo znamená, že i v prípade, že následok nenastane, páchatel' takéhoto skutku sa dopúšťa protiprávneho konania naplňajúceho znaky skutkovej podstaty podľa § 163 Tr. zák., ktorý chráni ľudský život a zdravie pred nebezpečnými nákazlivými ľudskými chorobami. Z uvedeného dôvodu nemožno bagatelizovať závažnosť protiprávneho konania obžalovaného, ktorý ohrozoval poškodených nakazením chorobou, na ktorú doposiaľ nie je vyvinutý účinný liek. Ani jeho prípadné narušenie psychiky z odlúčenia od svojej rodiny nie je takou okolnosťou, ktorá by umožňovala vzhľadom na všetky vyššie uvádzané skutočnosti u neho znížiť dolnú hranicu trestnej sadzby.

Pokiaľ ide o zaradenie obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia súdom I. stupňa v zmysle § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák., toto považuje

krajský súd taktiež za správne, keďže obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu pre spáchanie úmyselného trestného činu.

Nad rámec prieskumnej povinnosti krajského súdu smerujúce čo do výroku o treste, krajský súd konštatuje, že správne tiež postupoval súd I. stupňa, keď podľa § 73 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. a § 74 ods. 1 Tr. zák. uložil obžalovanému ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou poukazujúc na závery znaleckého dokazovania po zistení jeho závislosti na viaceré psychoaktívne látky a súčasne správne v zmysle § 46 ods. 3 Tr. por. priznal poškodenému Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky riadne a včas uplatnený a vyčíslený nárok na náhradu škody vo výške 1.403,90 eur.

Z uvedených dôvodov odvolací súd odvolanie obžalovaného A. M. považoval za nedôvodné, a preto ho v zmysle ustanovenia § 319 Tr. por. zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.